

Ifølge *artikel 3* forpligter medlemslandene sig til gensidig underretning og konsultation og til nært samarbejde — hvor hensigtsmæssigt i form af koordineret handling — med henblik på opfyldelse af organisationens formål og medlemslandenes forpligtelser.

Organisationen kan i medfør af *artikel 5* træffe beslutninger, der er bindende for medlemmerne, vedtage rekommandationer til medlemmerne samt afslutte overenskomster med såvel medlemslande som ikke-medlemslande og internationale organisationer.

Ifølge *artikel 6* kræves der enstemmighed til vedtagelse af beslutninger og rekommandationer, medmindre der i henhold til en enstemmig beslutning er gjort undtagelse herfra i særlige tilfælde. Et medlem kan dog undlade at stemme for en beslutning eller en rekommandation. Når det er tilfældet, skal den pågældende beslutning eller rekommandation kun finde anvendelse på de øvrige medlemmer. Afgørende for en beslutnings gyldighed for de enkelte medlemmer er i øvrigt opfyldelsen af disses egne forfatningsmæssige krav med hensyn til indgåelse af internationale forpligtelser.

Artiklerne 7-9 omhandler Rådet, der skal være Organisationens øverste myndighed. Rådet kan afholde møder på ministerniveau eller ved permanente repræsentanter. Rådets møder på ministerniveau ledes af en af Rådet hvert år udpeget formand, der kan genvælges for én valgperiode. Rådet kan oprette en eksekutivkomité og andre nødvendige underordnede organer.

Artiklerne 10 og 11 omhandler Generalsekretæren og dennes virksomhed. Generalsekretæren udnævnes af Rådet for en periode af fem år. Han bistås af en eller flere vicegeneralsekretærer eller assisterende generalsekretærer, der ligeledes udnævnes af Rådet. Generalsekretæren leder de rådsmøder, hvor medlemmerne er repræsenteret ved deres faste repræsentanter. Han skal bistå Rådet i dets virksomhed og kan fremsætte forslag for det og for Organisationens øvrige organer. Generalsekretæren ansætter Organisationens personale. I betragtning af Organisationens internationale karakter bestemmes det udtrykkeligt, at hverken Generalsekretæren eller personalet må søge eller modtage instruktioner fra regeringer eller myndigheder uden for Organisationen.

Organisationen kan i henhold til *artikel 12* rette henvendelse til samt oprette og opretholde forbindelser med ikke-medlemslande og organisationer, der også vil kunne indbydes til at deltage i Organisationens virksomhed.

Overenskomsten skal ifølge *artikel 14* ratificeres i overensstemmelse med hver enkelt signatarmagts forfatningsretlige krav, og ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos den franske regering. Om overenskomstens ikrafttræden bestemmes det: Overenskomsten træder i kraft på det tidspunkt, da alle signatarmagter har deponeret deres ratifikationsinstrumenter. Såfremt dette ikke er sket inden den 30. september 1961, træder overenskomsten i kraft på denne dato, hvis den er ratificeret af mindst 15 af signatarmagterne. Hvis dette heller ikke er tilfældet, træder konventionen i kraft på det tidspunkt derefter, da den er ratificeret af 15 signatarmagter, dog ikke senere end to år efter overenskomstens undertegnelse.

De signatarmagter, der ikke har ratificeret overenskomsten ved dennes ikrafttrædelse, kan deltage i Organisationens arbejde i henhold til aftaler, der måtte blive fastsat mellem Organisationen og vedkommende signatarmagt.

Med overenskomstens ikrafttrædelse rekonstrueres OEEC, hvis retlige status videreføres af den nye Organisation. Beslutninger, rekommandationer og resolutioner¹⁾, der er vedtaget af OEEC, videreføres imidlertid i henhold til *artikel 15* kun efter særlig godkendelse af Rådet.

Den af ministerkonferencen vedrørende omdannelsen af OEEC nedsatte forberedende komité har foretaget en gennemgang af OEEC's vedtagelser, som har resulteret i, at en række af disse skal videreføres i den rekonstruerede organisation. Dette gælder således de til den europæiske valutaoverenskomst (EMA) knyttede vedtagelser, visse teknisk betonedede landbrugs- og fiskerivedtagelser, de grundlæggende vedtagelser om OEEC's virksomhed med hensyn til videnskab og teknik samt atomenergiens fredelige udnyttelse. Endvidere en række vedtagelser om fremme af arbejdskraftens bevægelighed i Europa og om turistsamkvemmet. I en række tilfælde skal vedtagelserne dog ikke gælde USA og Canada, således hvor vedtagelserne ifølge deres indhold naturligt begrænses til Europa.

Enigheden om videreførelsen af disse vedtagelser er nedfældet i et ved konventionens undertegnelse af samtlige medlemslande godkendt memorandum. Man har dog fundet det rimeligt, at de to nye medlemslande, USA og Canada, får mulighed for at frigøre sig for deltagelse i en eller flere af de vedtagelser, der skal videreføres. I givet fald skal de afgive en erklæring herom inden 10 dage efter deponeringen af deres respektive ratifikationsinstrument. Baggrunden herfor er dels, at det for

¹⁾ I det følgende anvendes „vedtagelse“ som fællesbetegnelse for disse.